

Україна

Музика й вірші Т. Петриненка

До - ро - ги ін-шо - ї не тре-ба, ко - ли зо-рить Чу-маць-кий
Ме - ні не мож-на не лю - би-ти, то - бі не мож-на не цвіс -

Шлях. Я йду від те-бе і до те-бе по зо-ло-тих тво-їх стеж -
ти. Лиш до - ти вар-тов сві-ті жи-ти, по - ки жи-веш і квіт-неш

1. ках. ти. Ук-ра - ї-но, Ук-ра - ї но! Піс-ля да-ле-чі до - ріг вір-не
2. сер - це тво-го си - на я кла - ду то - бі до ніг.

2. Бо ми кохаєм до нестями, Ще свічка наша не згоріла,
І ще не скоро наш кінець, Ще наша молодість при нас,
Ще, може, нашими серцями А те, чи варте наше діло,
Розпалим тисячі сердець. То скажуть люди й скаже час.